

общо, истинна чи такова едно дръво кое нема млъзга да напоява клончета си причинява имъ суша. — Любопитностъ любезни господиновцы! нали и тя е у васъ и стои като искръ у кремика, и като съ удари кремика съ огниво и, неиспустни искръ, нали е знакъ чи не е чистъ кремикъ.

Прочее, любезни господиновцы! отличава-тесъ запрѣдводители само именно, а дѣломъ не, всички материяли народнаго развитіѣ мъртвежтъ у васъ, и то произходи отъ корень чърнаго духа, — гнезда не вежества, — убо нема съ любопитство, нема съ родолюбіе, нема съ симпатія, (болѣзно-ваніе) нема съ съчувствіе успѣха; кога ни едно отъ тыѣ, значи „полѣка полѣка“ а полѣка полѣка значи „стойте слѣпи“ — слѣпъ, слѣпъ води, и двама-та въ яма-та, — чаяхъ бога спасающаго мя, — доколѣ господи. — —

Останалъ нашій-тъ народъ отъ други назадъ, никой не е причинъ на това, освѣнъ прѣдводители, — ще извѣните господа, сѣмъ синъ българи (бъща ми е калпаклиѣ) българи крѣвъ мѣ живѣи и тя мѣ надува да кажа — що единъ слѣпъ прѣдводитель простира си слѣпота-та до деветъ рода т. е. на деветый-тъ родъ синове бивають того духа, тѣи като незнажтъ или като нежедажтъ доброто казватъ „доще врѣме“ а народа безда-никни предварително на това потвърдява имъ ду-ма-та, съ под'уразумяваніе, чи за врѣме ще сѣ умножатъ учени мѣжѣ, нъ о боже! нѣи пита-ме отгдѣ; баща слѣпъ, азъ слѣпъ, синъ ми слѣпъ, и тѣи до деветий родъ, убо отгдѣ щжтъ прѣстигна учени мѣжѣ, отъ ясно небо;